

omfattende, og det er vigtigt, at de, der forestår opgaven, er troværdige og sobre. Spørgsmålet er så, hvordan man bedst muligt laver en løsning, så alle aktører på markedet erhverver den nødvendige viden, så de er kompetente til at løse deres opgave.

Her i forslaget foreslår man en lovbunden certificering. Det betyder, at der skal opbygges et selskab, der skal stå for certificeringen samt løbende overvåge, om virksomhederne overholder de anviste standarder. Derudover har man den almindelige miljømyndighed, der skal føre tilsyn og kontrol med virksomheden generelt.

I Det Konservative Folkeparti synes vi, det er vigtigt, at man vælger en løsning, der er så lidt bureaukratisk som overhovedet muligt, og hvis virksomhederne allerede i dag i høj grad har ladet sig certificere, er det et spørgsmål, om det ikke er at skyde over målet at opbygge et nyt system. De, der gør det godt i dag, bør man finde en løsning for, således at de ikke skal ud i forholdtvis store udgifter i forbindelse med et nyt system og bruge mange ressourcer på at opbygge et sådant.

Vi kan også være bange for, at der ikke er helt klare retningslinjer for, hvad den ene part – altså de, der står for certificeringen – kan i forhold til den anden part, altså miljømyndighederne. Det ønsker vi at der kastes et klarere lys over under udvalgsbehandlingen.

Men det korte af det lange er, at vi ønsker ordnede forhold i branchen, og vi er derfor indstillede på at medvirke til, at man synliggør og kvalitetssikrer de virksomheder, der lever op til de regler, der er på affaldsområdet.

Anni Svanholt (SF):

I SF synes vi, det er godt, at der nu stilles krav til de virksomheder, der skal transportere affald over grænserne. Denne certificering af mæglere eller formidlere, der handler med affald over grænserne, kan forhåbentlig også sikre, at der ikke svindles med affald.

Vi har jo set nogle meget kedelige sager. Her tænker jeg på flyveasken fra Sverige, der blev et meget stort problem for en lille kommune, nemlig Fuglebjerg Kommune. Der har været andre sager. Der var f.eks. også sagen om de gamle ud-tjente DSB-færger, som Scandlines sendte til skrotning i Indien.

Det er også positivt, at alt affald omfattes, også skibe. Og det er godt, at såkaldt grønt affald, som jo ikke bare er organisk affald efter EU-bestemmelserne om genbrug, er omfattet,

sådan at farligt affald ikke som tidligere transporteres ud og ind af landet under dække af at være grønt affald. Vi vil i SF under udvalgsarbejdet have forsikring om, at alt affald er dækket også i praksis, og at der skabes størst muligt incitament til at blive certificeret eller til at oprettholde godkendelsen.

Der er et spørgsmål, som jeg gerne vil rejse her, for affaldsproducenter er fritaget for certificering, og spørgsmålet er, om der dér er en risiko for, at der kan være en eller anden form for smuthul, sådan at vi får nogle utilsigtede virkninger. Jeg vil gerne have det uddybet, og jeg vil stille nogle spørgsmål om det under udvalgsbehandlingen.

Kunne man eksempelvis forestille sig, at et kraftværk ikke behøver at have en affaldsformidler, når de f.eks. vil deponere flyveaske eller slagge, eller at et affaldsforbrændingsanlæg frit kunne aftale, hvordan det skaffer sig af med restprodukterne?

Der kan godt være nogle problemstillinger heri. Jeg vil meget gerne overbevises om, at der ikke er problemer, at der ingen smuthuller er, hvis man undtager affaldsproducenterne.

Men vi er meget positive over for forslaget, vi synes, at det er meget på tide, at der bliver gjort op med de meget uheldige elementer, der har været på markedet, at vi får ordnede forhold her og kan være sikre på, at affald bliver håndteret på helt betryggende vis.

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Det er et spændende område, vi behandler med det her lovforslag – hele vores affaldssektor faktisk.

Det, det drejer sig om, er, hvad der skal over grænserne. Og jeg vil gerne stå som en repræsentant, der har været med i tre tilfælde. To gange, vi har eksporteret, er det selvfølgelig gået igennem Miljøstyrelsen, og vi har fået den godkendelsesprocedure, der skal til, men det har været en meget langsommelig og drøj proces. Den tredje gang havde vi en mægler på, også for at gøre det lettere for os, men processen er stadig væk lang. Kan vi nå et resultat med det her, hvor det kan gøres både hurtigere og smidigere, og hvor vi har den kontrol, der skal til, skal vi støtte det her forslag.

Når certifikatet er på plads – og jeg vil nok spørge i udvalget, for det er ikke sikkert, at jeg kan få svar på det i dag – træder Miljøstyrelsen så lidt tilbage? Stoler man på den handelsaftale, der kan ligge, eller skal Miljøstyrelsen underret-